

ปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาราชบุรี เขต 2

อรจิรา ชายทองแก้ว
มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมาย 1) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของปัจจัยเชิงสาเหตุบางประการที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ 2) ตรวจสอบความกลมกลืนระหว่างโมเดลปัจจัยเชิงสาเหตุที่สร้างขึ้นกับข้อมูลเชิงประจักษ์ และ 3) ศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลทางตรงและทางอ้อมต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ โดยกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาราชบุรี เขต 2 ปีการศึกษา 2550 จำนวน 363 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน ตัวแปรอิสระที่ศึกษาครั้งนี้มีทั้งหมด 8 ตัวแปร ได้แก่ สัมพันธภาพภายในครอบครัว นิสัยทางการเรียน ทศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ การใช้เวลาในการเรียนรู้ สัมพันธภาพกับเพื่อน บรรยากาศในการเรียนรู้ คุณภาพการสอน และแรงจูงใจ ใฝ่สัมฤทธิ์ การวิเคราะห์ข้อมูลใช้เทคนิคการวิเคราะห์สาเหตุหรือการวิเคราะห์เส้นทาง (Path Analysis) ด้วยโปรแกรมลิสเรล (LISREL 8.72)

ผลการวิจัยพบว่า

1. ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างปัจจัยด้านสัมพันธภาพภายในครอบครัว นิสัยทางการเรียน ทศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ การใช้เวลาในการเรียนรู้ สัมพันธภาพกับเพื่อน บรรยากาศในการเรียนรู้ คุณภาพการสอน และแรงจูงใจ ใฝ่สัมฤทธิ์ กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ มีค่าเท่ากับ 0.041 ซึ่งสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01
2. รูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุบางประการกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผลการตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างโมเดลปัจจัยเชิงสาเหตุที่สร้างขึ้นกับข้อมูลเชิงประจักษ์ พบว่ารูปแบบมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยตรวจสอบได้จากค่าสถิติไค-สแควร์ ค่า GFI และ AGFI

คำสำคัญ: ความสัมพันธ์ของปัจจัยเชิงสาเหตุ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ